

Mál nr. 153/2026

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Greiðslukortatrygging.

Gildissvið vátryggingar. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot móttakið 3. apríl 2026 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 15. apríl 2026 ásamt fylgiskjali.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 20. apríl 2026.
4. Viðbótarathugasemdir V dags. 21. apríl 2026.

Málsatvik.

Samkvæmt tjónstilkynningu M til V, dags. 3. október 2024, varð hinn 26. júlí 2024 tjón á fartölvu hans, en samkvæmt fyrirbyggjandi bilanagreiningu fékk tölvan yfir sig vökva og skemmdist það mikið að viðgerð borgar sig ekki. Um atvik segir nánari að hann hafi verið á ferðalagi í Króatíu þegar kona sem hann var gestkomandi hjá hrifsaði af honum bakpoka með tölvunni í og lokaði sig af inni í herbergi með hann. Hafi konan neitað að koma út og láta eigur M af hendi. Hafi M kallað til lögreglu sem hafi komið tölvunni í hendur M. Hafi eignarspjöllin verið kærð samdægurs til lögreglu. Einnig kemur fram að erfiðlega hafi gengið að fá umbeðin gögn, þ.e. lögregluskýrslu, afhent hjá lögreglunni.

Í fyrirbyggjandi staðfestingu lögreglunnar í Rijeka í Króatíu, dags. 21. mars 2025, kemur fram að henni hafi borist tilkynning frá M þess efnis að hann hefði slitið sambandi við kærustu sína fyrr um daginn og að hún vildi ekki skila fartölvunni hans. Þegar lögregla hafi komið á vettvang hafi M lýst atvikum nánar svo hann hefði verið að pakka niður í þeim tilgangi að flytja út en að konan hefði þá tekið fartölvuna og lokað sig inni með hana. Áður en lögregla kom á vettvang hafi hún skilað fartölvunni en hún hafi verið blaut. Einnig kemur fram að lögreglan hafi bent M á að höfða einkamál vegna tjónsins. Kemur þá fram að lögregla hafi ekki fundið ummerki um refsivert athæfi.

Með bréfi, dags. 4. mars 2025, hafnaði V bótaskyldu á grundvelli þess að vatnstjón á tölvu erlendis væri ekki bótaskyld úr farangurstryggingarlið greiðslukortatryggingar M hjá V. M mótmælti þeirri afstöðu enda væri um skemmdarverk en ekki hefðbundnar rakaskemmdir að ræða. Með tölvupósti, dags. 18. mars 2025, áréttaði V höfnun sína á grundvelli þess að vátryggðum bæri að leggja fram þau gögn sem V kynni að krefjast til sönnunar kröfu hans. Þegar um skemmdarverk erlendis væri að ræða væri það helst lögregluskýrsla sem gæti sýnt fram á að um bótaskyld tjón væri að ræða. Í kjölfarið sendi M fyrrgreinda staðfestingu frá lögreglunni í Rijeka til V. Með tölvupósti, dags. 3. apríl 2025, áréttaði V enn höfnun sína á grundvelli þess að framlögð lögregluskýrsla virtist aðeins innihalda einhliða frásögn M sjálfs af atvikum. Þá hafi M borið því við að lögregla hefði þurft að ná tölvunni af konunni en ekkert í fyrirbyggjandi lögregluskýrslu staðfesti það heldur komi þvert á móti fram að M hafi haft tölvuna í fórum sínum þegar lögreglu bar að garði.

Í málskoti kemur fram að M telji afstöðu V ekki studda neinum haldbærum rökum né hafi verið vísað til tiltekinna ákvæða skilmála vátryggingarinnar henni til stuðnings. M hafi þá sýnt fram á tjón sitt til samræmis við áskilnað skilmálanna. Í skilmálum sé ekki gerð krafa um að tjón eigi sér stað með ákveðnum hætti eða að óyggjandi sönnur séu færðar á tildrög þess enda væri slíkt fráleit krafa. Hvað varði misræmi í atvikalýsingu M og lögreglu telji hann þá að þar geti verið um að ræða handvömm lögreglu sem hafi ekki verið samstarfsfús og svarað málaumleitan hans seint og illa þegar hann óskaði eftir gögnum málsins.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur m.a. fram að málsatvik teljist ósönnuð enda innihaldi fyrirbyggjandi lögregluskýrsla aðeins einhliða frásögn M, enga lýsingu sé þar að finna á því um hvers kyns fartölvu hafi verið að ræða né á ástandi hennar. Þá liggi ekki fyrir framburður meints tjónvalds né staðfesting á því að hún hafi viðurkennt að málsatvik hafi verið með þeim hætti sem M lýsi. Það breyti þá engu í þessu samhengi að fyrir liggi bilanagreiningar frá tveimur verslunum, þ.e. í Frankfurt í Þýskalandi, dags. 31. júlí 2024, og á Íslandi, dags. 2. september 2024, enda komi eins og áður segir ekki fram í lögregluskýrslu hvers konar fartölva varð fyrir skemmdum.

Í viðbótarathugasemddum M kemur m.a. fram að V geri óeðlilegar og ósanngjarnar kröfur um sönnun og reyni að draga trúverðugleika hans í efa með vísan til atriða sem ekki skipti máli fyrir úrlausn málsins.

Í viðbótarathugasemddum V er áréttað að ekki sé unnt að byggja á einhliða lýsingu V þar sem um þáverandi sambúðarfolk/samferðafolk hafi verið að ræða og frásögn meints tjónvalds liggi ekki fyrir. Þá liggi ekki fyrir nein staðfesting á ástandi tölvunnar við komu lögreglu á vettvang og frásögn M um að lögregla hafi þurft að beita valdi til að fá tölvuna afhenta sé ekki í neinu samræmi við fyrirliggjandi lögregluskýrslu.

Álit.

Óumdeilt virðist að greiðslukortatrygging M hjá V hafi verið í gildi 26. júlí 2024, þ.e. að skilyrði þau sem fram koma í gildisákvæðiskafla skilmála hennar hafi verið uppfyllt á þeim tíma. Samkvæmt skilmálum farangurs- og innkaupatryggingarliðar tryggingarinnar eru greiddar bætur úr vátryggingunni vegna tjóns sem verður á einkamunum af völdum m.a. skemmdarverka. Samkvæmt almennum sönnunarreglum hvílir það á vátryggðum, þ.e. M, að sýna fram á tjón sitt svo að það verði rakið til bótaskylds atburðar.

Hvað varðar tjónið M sem slíkt liggur fyrir að hann fór með fartölvu af gerðinni MacBook Air í bilanagreiningu, fyrst í Frankfurt hinn 31. júlí 2024 og síðar hér á landi 2. september sama ár. Leiddu umræddar skoðanir í ljós að tölvan hafði orðið fyrir vökvaskemmdum. Verður af því að telja nægilega sannað að tölva í eigu M hafi skemmst af völdum þess að hún komst í snertingu við vökva. Verður þá jafnframt að draga af framangreindu þá ályktun að allar líkur séu á því að sú tölva sem M lét framkvæma bilanagreiningu á 31. júlí 2024 hafi verið sú sama og hann segir að unnin hafi verið skemmdarverk á fimm dögum fyrr.

Hvað varðar sönnun á tjónsatvikinu sem slíku, þ.e. að um skemmdarverk hafi verið að ræða, þá er í umræddum skilmálum ekki gerð krafa um framlagningu lögregluskýrslu en hins vegar segir í 32. gr. þeirra að vátryggðum beri að leggja fram öll þau gögn sem félagið kunni að krefjast til sönnunar kröfu og er lögregluskýrsla þar nefnd í dæmaskyni. Ætla má að það sé einna helst með lögregluskýrslu sem sönnur verða færðar á að skemmdarverk hafi átt sér stað.

Fyrir liggur að M hafði samband við lögregluna í Rijeka í Króatíu og að lögregla kom á vettvang vegna málsins. Í fyrirliggjandi lögregluskýrslu er að finna lýsingu M á atvikum, þ.e. að konan hafi haft fartölvuna í sínum fórum eftir að sambandi aðila lauk og að fartölvan hafi verið blaut þegar henni var skilað til M. Þar kemur einnig fram að M hafi verið ráðlagt að höfða einkamál vegna tjónsins.

Má af framangreindu fallast á að ekki liggi fyrir ítarleg rannsóknargögn frá lögreglu eða framburður konunnar sjálfrar. Hins vegar verður að líta til þess að M hafði samband við lögreglu, sem kom á vettvang og ekki verður ráðið af fyrirliggjandi skýrslu að lögreglan hafi beinlínis dregið frásögn hans um að tjón hafi orðið og að um skemmdarverk hafi verið að ræða í efa. Þá verður ekki séð af gögnum málsins að tilefni sé til að efast um að M hafi leitað aðstoðar lögreglu vegna raunverulegs ágreinings um fartölvuna. Verður því að telja að ágreiningur hafi átt sér stað, og að konan hafi neitað að skila tölvunni og að endingu skilað henni blautri. Með hliðsjón af þeim aðstæðum verður jafnframt að telja allar líkur til þess að umrætt tjón hafi stafað af visvitandi háttsemi hennar.

Verður M ekki látinn bera hallann af því að rannsókn lögreglu á umræddu atviki virðist hafa verið fremur víðalítill en t.a.m. liggur ekkert fyrir um að reynt hafi verið að ná tali af umræddri konu. Verður ekki séð að M hafi haft neina stjórn á aðgerðum lögreglu né verið unnt að sýna fram á tjónið með öðrum hætti en þeim að kalla til lögreglu sem hann og gerði.

Í ljósi þess telur nefndin að M hafi fært nægilegar sönnur á að fartölva hans hafi orðið fyrir því tjóni sem hann krefst bóta vegna og að það tjón megi rekja til skemmdarverks. Verður þá ekki talið að það misræmi sem er á atvikalýsingu M í tjónstilkynningu og því sem haft er eftir honum í skýrslu lögreglu haggi framangreindu, en báðar lýsingar eru á þann veg að um skemmdarverk hafi verið að ræða.

EKKI liggur þá fyrir að samband M og umræddrar konu hafi verið með þeim hætti að samsömun á grundvelli 2. mgr. 29. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004, sbr. og ákvæði 38. og 40. gr. skilmála vátryggingarinnar, komi til álita.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr greiðslukortatryggingu sinni, hjá V.

Reykjavík, 9. júní 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Lilja Ragnarsdóttir